Lieta Nr.133039517
Nr.104AA-0002-18/21
ECLI:LV:RAT:2018:0209.133039517.1.S

SPRIEDUMS
Rīgā 2018.gada 9.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese Smaida Gļazere
tiesnese Ingūna Amoliņa
tiesnese Iveta Vīgante
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2017.gada 14.jūnija spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja amatpersona 2017.gada 26.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 282165 (turpmāk – protokols) par to, ka 2017.gada 24.martā plkst.11.30 Siguldas novadā vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu Rīga-Sigulda no Rīgas pilsētas puses Siguldas virzienā atrodoties narkotisko un psihotropo vielu iespaidā. Protokols sastādīts pamatojoties uz policijas darbinieka /pers. B/ ziņojuma un medicīniskās pārbaudes protokola Nr. 1568 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu /pers. A/ ir noteikts transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas liegums. Administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta un lēmums pieņemts bez /pers. A/ klātbūtnes.

Protokolā norādīts, ka /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 2.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15}panta piektajā daļā.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas (turpmāk – arī rajona tiesa) 2017.gada 14.jūnija spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.^{15}panta piektajā daļā, izdarīšanu un sodīts ar administratīvo arestu uz 12 diennaktīm, naudas sodu EUR 1200 apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 gadiem.

[3] /pers. A/ par rajona tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt rajona tiesas spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa ir pārkāpusi Satversmes 90.pantā, LAPK 237.pantā, 243.panta astotajā daļā noteiktās prasības, tiesa lietu neizskatīja vispusīgi, pilnīgi un objektīvi, neargumentēti piešķīra augstāku ticamību medicīniskās pārbaudes protokolam un atteicās vērtēt medicīniskās pārbaudes veikšanā pieļautos procesuālos pārkāpumus.

Tiesa nav vērtējusi policijas darbinieku rīcību, ar kuru viņam tika liegtas tiesības savlaicīgi uzzināt medicīniskās pārbaudes rezultātus un savlaicīgi tos apstrīdēt. Tiesa ignorējusi Satversmē, Satversmes tiesas nolēmumos un tiesību doktrīnā nostiprinātās personas tiesības tikt informētai par savām tiesībām.

Tiesa nav vērtējusi aizstāvības norādi, ka izmeklējumi nepierāda /pers. A/ apzinātu saskari ar narkotiskajām vielām, kas pārkāpumā izslēdz subjektīvo pusi un saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu ir par pamatu lietas izbeigšanai. Viņš ir pastāvīgi noliedzis narkotisko vielu lietošanu.

Tiesa nav devusi vērtējumu ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem, kas ir pretrunīgi, proti, viena organisma divās bioloģiskajās vidēs ir konstatēti pretēji rezultāti. Medicīniskās pārbaudes protokols atzīstams par nepieļaujamu pierādījumu, jo pastāv sapratīgas šaubas, kas ir vērtējamas viņam par labu.

Ja viņš būtu izmantojis savas tiesības un būtu nodevis tikai asinis, tad administratīvā pārkāpuma protokols nebūtu sastādīts.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.1568 izriet, ka nav narkotisko vielu iespaida, piemēram, netraucēti cīpslu refleksi (21.pkt.), apziņa skaidra, orientācija saglabāta (22.pkt), domāšana neizmainīta (23.pkt.), emocijas adekvātas (24.pkt.), uztvere netraucēta (25.pkt.), atmiņa atbilst vecumam (26.pkt.), runā sakarīgi (28.pkt.), psihotiskie traucējumi (ilūzijas, halucinācijas, murgi u.c.) nav konstatēti (29.pkt.). Cilvēkam, kurš ir narkotisko vielu iespaidā ir pilnīgi pretēji klīniskie simptomi. Savukārt 17.punkta norādīto, ka gaita ir nestabila, Romberga pozā šūpojas, apstiprina tas, ka viņam bija operēti abi papēži.

Ārsts narkologs nerīkojās saskaņā ar medicīnisko tehnoloģiju, saskaņā ar kuru vienlaicīgi ir jākonstatē gan narkotiskai vielai atbilstošu klīnisko simptomātiku, gan viela bioloģiskajā vidē.

Ārste neieteica policijas darbiniekam atstādināt viņu no transportlīdzekļa vadīšanas, kas ir par pamatu secinājumam, ka ārstei nešķita aizdomīga viņa klīniskā simptomātika.

Sūdzības iesniedzējs savus argumentus pamatoja ar Satversmes tiesas 2006.gada 20.decembra spriedumā lietā Nr.2006-12-01 16.punktā, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 13.marta spriedumā lietā Nr.135018313, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 16.decembra spriedumā lietā Nr.P129126812, Kurzemes apgabaltiesas 2016.gada 20.jūnija spriedumā lietā Nr.120011816, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.oktobra spriedumā lietā Nr.P129016514, Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa 2009.gada 9.aprīļa spriedumā lietā Nr.132005809, Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 28.oktobra spriedumā lietā Nr.117011113, Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 27.marta lēmumā lietā Nr.132010817 ietvertajām atziņām un ziņām par policijas darbinieku rīcību administratīvā pārkāpuma lietā Nr.136010916.

[4] Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot LAPK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka rajona tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Tiesas kolēģija atzīst, ka, lai /pers. A/ varētu saukt pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[15]panta piektās daļas, ir nepieciešams konstatēt, ka viņš ir vadījis transportlīdzekli, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi rajona tiesas sprieduma motivāciju, konstatē, ka rajona tiesas spriedumā ietvertais pamatojums par administratīvā pārkāpuma pastāvēšanu un /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tiesas kolēģija uzskata, ka izvērstāks argumentu izklāsts saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu nav nepieciešams.

[6] Tiesas kolēģija, izvērtējot apelācijas sūdzībā izklāstītos argumentus, norāda sekojošo.

[6.1] Sūdzības iesniedzējs apšauba to, ka rajona tiesa ir pilnīgi un objektīvi izvērtējusi visus lietas faktiskos apstākļus.

Tiesas kolēģija, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, konstatē, ka tiesa izvērtēja un ņēma vērā visus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā, tiesas pierādījumu vērtējums ir pareizs un pietiekošs, lai atzītu, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru ir saukts pie administratīvās atbildības.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar LAPK 289[6].panta septīto daļu tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā.

Judikatūrā atzīts, ka vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī, vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Kā arī tiesas kolēģija nekonstatē apelācijas sūdzībā norādītos lietas iztiesāšanas gaitā pieļautos pārkāpumus.

[6.2] Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzēja argumentu, ka rajona tiesa ir ignorējusi Satversmē, Satversmes tiesas nolēmumos, tiesību doktrīnā nostiprinātās atziņas par personas tiesībām tikt informētai par savām tiesībām. Tiesas kolēģija arī nekonstatē administratīvā pārkāpuma lietas virzītāja nolaidību, neinformējot /pers. A/ par tiesībām pārsūdzēt medicīniskās pārbaudes rezultātus.

Ministru kabineta 2005.gada 15.janvāra noteikumu "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk – MK noteikumi Nr.15) 28.punkts noteic, ka medicīniskās pārbaudes rezultātus pārbaudāmajam transportlīdzekļa vadītājam paziņo mutiski.

Saskaņā ar Alkohola, narkotisko, psihotropo un toksisko vielu ietekmes noteikšanas medicīniskās tehnoloģijas metodi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja mutiska pieprasījuma viņam izsniedz rakstisku izziņu par medicīniskās pārbaudes rezultātiem, kuru var saņemt pēc laboratorisko izmeklējumu veikšanas. Savukārt, ja medicīniskās pārbaudes rezultātus iestāde nevar sniegt tūlīt pēc pārbaudes beigšanas, tad pēc pārbaudāmās personas rakstiska pieprasījuma tiek sagatavota izziņa un izsniegta ne vēlāk kā mēneša laikā no iesnieguma iesniegšanas (metode apstiprināta Tiesu ekspertu padomē un ir publiski pieejama Nacionālā veselības dienesta interneta vietnē).

Tiesas kolēģija konstatē, ka medicīniskā pārbaude /pers. A/ veikta saskaņā ar MK noteikumiem, ar medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.1568 pēc medicīniskās pārbaudes pabeigšanas un pēc bioloģiskās vides nodošanas viņš iepazinās un ar parakstu apliecināja, ka medicīniskā pārbaude veikta viņam (materiāla 9.lapa). No minētā secināms, ka /pers. A/ bija zināms, ka tiks veikti laboratoriskie izmeklējumi un tiks sagatavoti izmeklējumu rezultāti.

Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.1568 un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātos Nr.2391 redzams, ka laboratoriskie izmeklējumi bija pabeigti 2017.gada 30.martā, kad arī ārsts narkologs deva atzinumu, ka /pers. A/ atrodas narkotisko un psihotropo vielu iespaidā (materiāla 9., 10.lapa). Medicīniskās pārbaudes protokols kopā ar ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem tika izsniegti Valsts policijai.

Vecākā inspektore M.Karpinska 2017.gada 4.aprīlī nosūtīja /pers. A/ paziņojumu par medicīniskās pārbaudes rezultātiem un uzaicinājumu 2017.gada 18.aprīlī ierasties administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai (materiāla 6.lapa). Taču /pers. A/ uz minēto uzaicinājumu neatsaucās un administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts bez pārkāpēja klātbūtnes (materiāla 3.lapa).

Administratīvā pārkāpuma protokols /pers. A/ tika nosūtīts 2017.gada 27.aprīlī, kā arī izskaidrots, ka lietas izskatīšanai viņam jāierodas Rīgas rajona tiesā 2017.gada 29.maijā plkst.13.00 (materiāla 5.lapa).

Tātad, /pers. A/ tika darīts zināms, ka medicīniskās pārbaudes rezultātā viņam ir konstatēts narkotisko un psihotropo vielu iespaids.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 30.punktu ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt medicīniskās pārbaudes rezultātiem, materiālu paraugus nosūta specializētajai ārstniecības iestādei, lai veiktu atkārtotus laboratoriskos izmeklējumus. Ja pirmā pārbaude veikta specializētajā ārstniecības iestādē, materiālu paraugus atkārtoti laboratoriski izmeklē un galīgo atzinumu sniedz cits šīs ārstniecības iestādes ārsts.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk - MK noteikumu Nr.394) 35.punktu, ja pārbaudāmā persona nepiekrīt medicīniskās pārbaudes rezultātiem, tā mēneša laikā ir tiesīga pieprasīt veikt atkārtotu bioloģiskās vides laboratorisku izmeklēšanu. Noteikumu 5.pielikuma 8.punkts noteic, ka pēc laboratoriskiem izmeklējumiem atlikušo izmeklējamā materiāla parauga daļu hermētiski aizvāko un iespējamiem kontroles izmeklējumiem 35 dienas glabā ledusskapī, pēc minētā termiņa materiāla paraugu iznīcina. Ja ir saņemts personas pamatots iesniegums, materiāla parauga glabāšanas termiņu pagarina līdz 70 dienām no materiāla parauga ņemšanas dienas.

Tas, ka /pers. A/ pēc bioloģiskās vides nodošanas laboratoriskajiem izmeklējumiem neinteresējās par medicīniskās pārbaudes galīgo rezultātu, tiesas kolēģijas ieskatā nedod pamatu uzskatīt, ka viņam bija liegta iespēja tikt informētam par medicīniskās pārbaudes rezultātiem un lūgt atkārtotus medicīniskās pārbaudes rezultātus.

Tiesas kolēģija secina, ka pēc 2017.gada 4.aprīļa, kad /pers. A/ tika nosūtīts paziņojums par medicīniskās pārbaudes rezultātiem, līdz pat pirmai tiesas sēdei rajona tiesā, teorētiski pastāvēja iespēja lūgt veikt atkārtotu bioloģiskās vides laboratorisku izmeklēšanu, taču viņš to nedarīja.

Tiesas kolēģija nekonstatē sūdzības iesniedzēja norādīto tiesību tikt informētam pārkāpumu, jo gan MK noteikumi Nr.15, gan citi normatīvie akti, kas izdoti Latvijas Republikā, tiek oficiāli publicēti oficiālā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un ar tiem var iepazīties jebkura persona. Atbilstoši Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2.panta otrajai daļai oficiālā publikācija ir publiski ticama un saistoša. Neviens nevar aizbildināties ar oficiālajā izdevumā publicēto tiesību aktu vai oficiālo paziņojumu nezināšanu. Likumu un Ministru kabineta noteikumu nezināšana neatbrīvo no atbildības.

[6.3] Ministru kabineta noteikumu Nr.15 15.punkts noteic, ka medicīnisko pārbaudi veic sertificēts narkologs vai citas specialitātes ārsts, kas apguvis attiecīgo medicīniskās pārbaudes metodi alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs un narkotisko vai apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai

kādā no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām ārstniecības iestādēm, kurā iespējams veikt izmeklējumus, izmantojot enzimatīvo imūnmetodi, gāzu hromatogrāfijas metodi un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas metodi, un kurā ķīmiski toksikoloģisko ekspertīzi veic sertificēti tiesu eksperti un normatīvajos aktos par ārstniecības personu sertifikācijas kārtību noteiktajā kārtībā ir ieguvis attiecīgu ārstniecisko un diagnostisko metožu sertifikātu.

Ņemot vērā apstākli, ka /pers. A/ medicīniskā pārbaude ir notikusi VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs", to ir veikusi centra Narkoloģiskās palīdzības dienesta Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļas ārste narkoloģe /pers. C/ un tiesu eksperte /pers. D/, tiesas kolēģijai nerodas šaubas par minēto personu kompetenci medicīniskās pārbaudes veikšanā.

Līdz ar to minēto speciālistu sniegtajiem atzinumiem ir piešķirama augsta ticamība. Savukārt, lai konstatētu, ka ārsts narkologs un tiesu eksperts ir devuši faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu atzinumu, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi.

[6.4] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka rajona tiesa nav vērtējusi /pers. A/ apzinātu saskari ar narkotiskajām vielām.

Konkrētajā gadījumā /pers. A/ tika veikta ķīmiski toksikoloģiskā izmeklēšana, laboratorijai nododot izmeklējamo bioloģisko vidi – asinis un urīnu. Turklāt ne policijas darbiniekiem, ne ārstniecības personālam nebija radušās aizdomas par /pers. A/ kontaktu ar narkotiskajām vielām, bet bija aizdomas par viņa atrašanos minēto vielu iespaidā. Līdz ar to rajona tiesai nebija nepieciešamības izvērtēt jautājumu, vai /pers. A/ bija kontakts ar narkotiskajām vielām un kāpēc medicīniskās pārbaudes laikā netika ņemti nomazgājumi no /pers. A/ rokām.

[6.5] Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzēja argumentu, ka ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti ir pretrunīgi, ka viena organisma divās bioloģiskajās vidēs ir konstatēti pretēji rezultāti.

/pers. A/ nodotajiem bioloģiskās vides materiāliem tika veikti laboratoriskie izmeklējumi, urīnā tika atrasts buprenorfīns, amfetamīns, metamfetamīna "zīmes", asinīs minētās vielas netika atrastas (materiāla 10.lapa).

Narkotisko un psihotropo vielu klātbūtne cilvēka organismā dažādās bioloģiskajās vidēs (asinīs, urīnā) var būt atšķirīga, atkarībā, kādas narkotiskās vai psihotropās vielas tika lietotas.

VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" Alkohola, narkotisko un psihotropo vielu reibuma ekspertīzes nodaļas speciālisti sniedza informāciju, ka narkotisko, psihotropo vielu izvadīšanas laiks no asinīm sastāda dažas stundas, bet no urīna vielas var izvadīties dažas dienas pēc lietošanas (atkarībā no vielas, devas, lietošanas biežuma, ilguma un citiem faktoriem).

Pēc /pers. A/ medicīniskās pārbaudes rezultātiem ārsts konstatēja narkotisko un psihotropo vielu iespaidu. Šādu atzinumu sniedz, ja konstatē konkrētai vielai raksturīgo klīnisko ainu un viela laboratoriski atrasta bioloģiskā vidē. Savukārt, atzinumu par konkrētas vielas lietošanas faktu, nekonstatējot narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu, ārsts sniedz, ja nekonstatē klīnisko simptomātiku, bet laboratoriski bioloģiskā vidē ir atrasta konkrēta viela.

Konkrētajā gadījumā, /pers. A/ klīniskā simptomātika nebija ideāla un ķīmiski toksikoloģiskajā izmeklēšanā vienā no bioloģiskām vidēm tika konstatētas narkotiskā un psihotropā viela, līdz ar to tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt laboratoriskās izmeklēšanas rezultātus un ārsta sniegto atzinumu.

[6.6] Saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 20.punktu, lai konstatētu narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu, medicīniskajā pārbaudē nosaka klīniskos simptomus un veic bioloģiskās vides laboratoriskos izmeklējumus.

Atbilstoši MK noteikumu Nr.15 22.punktam, ja medicīnisko pārbaudi narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai nevar veikt pilnā apjomā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida klīnisko simptomu noteikšana ir apgrūtināta pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vispārējā stāvokļa dēļ, novērtē konstatējamos klīniskos simptomus un veic laboratoriskos izmeklējumus divās dažādās bioloģiskajās vidēs.

Tiesas kolēģija atzīst, ka ir pieļaujama medicīniskās izmeklēšanas veikšana divās dažādās bioloģiskās vidēs (asinīs un urīnā), un ka no minētā regulējuma neizriet, ka personas atzīšanai par tādu, kas ir narkotisko vielu iespaidā, būtu nepieciešams konstatēt narkotiskās vai psihotropās vielas visās bioloģiskās vidēs. Ievērojot narkotisko vielu atšķirīgās ķīmiskās īpašības, arī sadalīšanās ātrumu dažādās vidēs, minēto noteikumu mērķis bija radīt tādu tiesisko regulējumu, kas nodrošinātu visu aizliegto narkotisko un psihotropo vielu efektīvu noteikšanu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta spriedums lietā Nr.SKA-58/2007)*.

Savukārt saskaņā ar Alkohola, narkotisko, psihotropo un toksisko vielu ietekmes noteikšanas medicīniskās tehnoloģijas metodi, ārsts ir neatkarīgs medicīniskās pārbaudes veikšanā un atzinuma sniegšanā (metode apstiprināta Tiesu ekspertu padomē un ir publiski pieejama Nacionālā veselības dienesta interneta vietnē). Proti, ārsts, pēc klīniskās simptomātikas izvērtēšanas, iesaka, kādi bioloģiskie materiāli ir nododami.

[6.7] Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā norādīto, ka ārsts narkologs, veicot medicīnisko pārbaudi, nerīkojās atbilstoši medicīniskajai tehnoloģijai, saskaņā ar kuru vienlaicīgi ir jākonstatē gan narkotiskai vielai atbilstošu klīnisko simptomātiku, gan viela bioloģiskajā vidē.

Tiesas kolēģija konstatē, ka MK noteikumu Nr.15 27.punkts noteic, ka medicīniskās pārbaudes protokolā detalizēti apraksta rezultātus, kas iegūti, veicot šo noteikumu 13., 20. un 22.punktā minētās darbības, un apstiprina vienu no šādiem pārbaudītās personas stāvokļiem: [..] 27.4. ir konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids (norādot, vai iespaids konstatēts klīniski vai laboratoriskos izmeklējumos) [..] 27.7.ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids.

Kā jau norādīts iepriekš [6.5], konkrētas vielas lietošanas faktu nosaka, ja nekonstatē klīnisko simptomātiku, bet laboratoriski bioloģiskā vidē atrod konkrētu vielu.

/pers. A/ medicīniskā pārbaude un laboratoriskie izmeklējumi veikti saskaņā ar normatīvo regulējumu. Medicīniskās pārbaudes protokola 32.punktā ir norādīti laboratorisko izmeklējumu rezultāti un 33.punktā dots atzinums, ka ir konstatēts narkotisko un psihotropo vielu iespaids.

Tiesas kolēģija atzīst, ka kaut arī pašā atzinumā, kas dots medicīniskās pārbaudes protokola 33.punktā nav konkrēti norādīts vai iespaids konstatēts klīniski vai laboratoriskos izmeklējumos, tas nav atzīstams par kļūdu, jo ārsts atzinumu ir sniedzis pamatojoties uz laboratorisko izmeklējumu rezultātiem, kas ir neatņemama sastāvdaļa medicīniskās pārbaudes protokolam. Ja laboratorisko izmeklējumu nebūtu, tad ārsts norādītu, ka iespaids ir konstatēts klīniski.

Tiesas kolēģijas ieskatā tas, ka medicīniskās pārbaudes protokolā dažos punktos norādītas pazīmes, kas, iespējams, nav raksturīgas narkotisko un psihotropo vielu lietošanas pazīmēm, nedod pamatu apšaubīt ārsta doto atzinumu.

[6.8] Tiesas kolēģijas ieskatā, tas apstāklis, ka /pers. A/ pēc medicīniskās pārbaudes veikšanas nebija atstādināts no transportlīdzekļa vadīšanas, neietekmē medicīniskās pārbaudes rezultātā izdarīto atzinumu, ka viņam ir konstatēts narkotisko un psihotropo vielu iespaids.

[6.9] Tiesas kolēģija, iepazinusies ar apelācijas sūdzībā norādītajiem vispārējās jurisdikcijas nolēmumiem, uzskata, ka minētie nolēmumi neveido judikatūru.

[7] LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No minētā izriet, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Un tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam.

Apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs, vērtējot pierādījumus, pauž atšķirīgu viedokli, nevar būt par pamatu rajona tiesas sprieduma atcelšanai un lietas izbeigšanai.

Tiesas kolēģija nekonstatē saprātīgās šaubas par /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta piektajā daļā, izdarīšanā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka personas nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Izskatāmajā lietā administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumu kopumā, tie ir pietiekami, pieļaujami un ticami.

[8] Tiesas kolēģija konstatē, ka rajona tiesa, atbilstoši LAPK 32.pantam, ir vērtējusi izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, to, ka lietā nav atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu. Tiesas kolēģija atzīst, ka naudas sods 1200 *euro* apmērā, administratīvais arests uz 12 diennaktīm un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem ir piemērots tiesiski un atbilst LAPK 149.[15]panta piektās daļas sankcijā noteiktajam.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

[9] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Rīgas rajona tiesas 2017.gada 14.jūnija spriedumu, bet iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese S.Gļazere

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesnese I.Vīgante